

1. NIVELL CONTEXTUAL

TÍTOL	<i>Woman in a Tub (Dona dins una banyera)</i>
AUTOR	Sarah Lucas (Londres, Anglaterra, 1962)
ANY	2000
DIMENSIONS	120 x 99 x 70 cm
TÈCNICA	<i>Assemblage</i>
LOCALITZACIÓ DE L'OBRA	L'obra va formar part de l'exposició <i>Sarah Lucas. Autoretrats i més sexe</i> , al Centre Cultural Tecla Sala, L'Hospitalet (Barcelona), del 9 d'octubre de 2000 al 7 de gener de 2001.
DADES BIOGRÀFIQUES RELLEVANTS	Va estudiar en el Working Men's College de Londres (1982-83) i seguidament en el London College of Printmaking (1983-84) per ingressar després en el Goldsmith's College de Londres, on va cursar estudis des de 1984 fins al 1987. Va aparèixer en l'exposició <i>Freeze (Congelació)</i>, l'any 1988, organitzada per Damien Hirst, d'on va sortir la denominació de <i>jove art britànic</i>, recolzada per dos poderosos galeristes, Jay Jopling i Karsten Schubert i per les compres efectuades pel col·leccionista i publicista Charles Saatchi. L'any 1991 va exposar la seva obra en solitari en el City Racing. Es tractava de <i>collages</i> de gran format realitzats amb retalls de premsa i fotocòpies. En ells combinava fotografies de revistes del cor amb titulars sensacionalistes de diferents diaris britànics. Aquestes peces dramàtiques emfatitzaven la violència i el sexe. Ha participat en una sèrie de col·lectives històriques: <i>Young British Artists</i> (1993), <i>Sensation</i> (1997) l'escàndol de la qual va donar la volta al món, i la mostra inaugural de la Tate Modern de Londres (2000). Tracta temes com el sexisme, la violència, la manipulació genètica o la investigació de les causes socials del vandalisme. Les seves sèries d'autoretrats proposen un model alternatiu de bellesa femenina basat en l'agressivitat, l'ambigüitat sexual i el descaro. Entre les seves imatges més conegudes es troben <i>Menjant un plàtan</i> (1990), <i>Autoretrat amb ous fregits</i> (1996) o <i>Autoretrat amb calavera</i> (1997). Ha realitzat exposicions a les principals ciutats europees, com la cèlebre <i>Supersensible</i> a la galeria Barbara Gladstone de Nova York i nombroses monogràfiques a la galeria londinenca Sadie Coles HQ. En Espanya, va exposar la seva obra en Zona F, l'Espai d'Art Contemporani de Castelló, l'any 1999 i també al Centre Cultural Tecla Sala de Barcelona, l'any 2000. Entre les galeries que la representen està Barbara Gladstone.
	Sarah Lucas forma part d'una generació d'artistes que, en la dècada dels noranta, fan del cos un lloc obsessiu de les seves pràctiques artístiques. Aquest retorn al cos té com a referent més immediat el Body Art de finals dels anys seixanta i els setanta però, més que treballar el cos com a suport o

CONTEXT HISTÒRICO-ARTÍSTIC	indagar en el subconscient individual i col·lectiu, recupera el cos amb la intenció d'abordar una pluralitat d'experiències que tenen a veure amb l'exercici físic, la cosmètica, la sexualitat, la malaltia, el plaer, la mort o l'escatologia. Per aquests artistes, el cos no és l'últim refugi d'autenticitat, com ho era en els anys setanta, sinó que representa la falsedat, l'artificialitat, el simulacre, l'agressivitat, és a dir, els aspectes dominants d'una societat mediatitzada per la indústria de les imatge, la informàtica i la genètica. Pel seu origen britànic i la seva actitud irreverent, va formar part del grup YBA's: <i>Young British Artists</i>, format durant els anys noranta per artistes com Damien Hirst, Tracey Emin o les Wilson Twins que reivindicaren el més depravat, grotesc i irònic per tal d'atacar els tabús més arrelats a la societat anglesa. El seu sentit de l'humor està pròxim al del Dadaisme i del Surrealisme, que ella reinterpreta amb mirades i materials del segle XXI.
----------------------------	--

2. NIVELL FORMAL

DESCRIPCIÓ	La base de l' <i>assemblage</i> és una banyera petita, col·locada directament al terra. Sobre ella, un penjador sospès del sostre mostra dos ous ferrats i unes mitges semitransparents. L'aixeta de la banyera s'ha girat 180 graus, de manera que el sortidor apunta cap a dalt.
PAPER DE L'AUTORA	En la majoria dels seus autoretrats fotogràfics, Lucas juga amb l'arquetip de dona andrògina (com ho va fer Claude Cahun als anys trenta) i amb un desvergonyiment sexual desafiant. Li agrada adoptar postures masculines, sense deixar de mostrar-se seductora i s'introdueix sense embuts en el terreny del sexe i de la mort. Per elaborar els seus <i>assemblages</i>, s'apropia d'objectes quotidians, els descontextualitza i els juxtaposa per a convertir-los en metàfores sexuals. La seva obra és un paradigma d'una actitud en contra de l'art decoratiu i convencional i una aposta per la llibertat expressiva. Desperta contínues associacions d'idees en l'espectador que provoquen atracció i rebuig alhora.

3. NIVELL INTERPRETATIU

ELS MATERIALS	L'obra consta d'una banyera, una aixeta i un penjador que sosté dos ous ferrats i unes mitges. La combinació dels diferents materials orgànics i inorgànics, i les seves particulars textures, provoquen valors sensitius en l'espectador.
LES FORMES	Els elements del penjador es distribueixen seguint una estructura humana que deduïm femenina, per la utilització de les mitges i l'exaltació dels pits. Just davant es troba l'aixeta girada que, amb aquesta intervenció, queda desproveïda del seu ús per a convertir-se en una al·lusió a la masculinitat.
	<i>En certa manera, tan sols es tracta de coses concretes, de coses corrents compostes de materials ordinaris, i en aquest sentit són només el que són, és</i>

CONSIDERACIONS DE L'AUTORA	<i>a dir, una taula o el que sigui. Però des d'un altre punt de vista és simplement pura màgia; de sobte hi ha aquell objecte allí i penses: D'on ha sortit aquest objecte tan ufanós? Vull dir que aquest és el misteri.</i> <i>(...) Està bé veure els pensaments en tres dimensions. Perquè, si no, com que els pensaments són efímers i mai no tens temps de recordar-los, no hauries pensat.</i> <i>(...) Deixo que l'obra... faci coses.</i> <i>(...) No tinc pas una fal·lera especial pel visual, però al capdavant això és el que es porta, de manera que és el que predomina. Tanmateix, no puc imaginar-me per què ningú no hauria de ser despectiu respecte a les idees. A mi m'agrada la idea de les coses.</i> Manifestacions de Sarah Lucas al text d'Angus Cook: <i>Metadoxa, Poligüitat, paràfora & Sarah Lucas</i>, al catàleg Sarah Lucas. Autoretrats i més sexe, Centre Cultural Tecla Sala, L'Hospitalet (Barcelona), del 9 d'octubre de 2000 al 7 de gener de 2001, pàgs.: 17-25.
CONSIDERACIONS CRÍTIQUES	<i>Pollastres, ous fregits, sardines o embotits substitueixen amb una simple metàfora, a l'estil comiat de soltera o broma jocosa de cafè, els òrgans sexuals masculins o femenins. A l'igual que varen fer els artistes pop en el seu moment, Lucas utilitza elements extrets de la vida quotidiana i la societat de consum, però en ella no hi ha glamour, sinó un humor àcid, fins i tot empenyat, que reflecteix, segurament, el pes d'una història que ha vist passar el punki, la era Thatcher, els yuppies i la tercera via.</i> Catalina Serra: <i>Espejos de pólvora</i>, El País, 18 de novembre de 2000. <i>El comportament sexual, ja se sap, no és un fet natural, sinó històric, i per tant canviant. No tan sols la masculinització de la dona, sinó també la feminització de l'home és el nostre pa de cada dia, i Sarah Lucas no fa més que reflectir-ho de manera genial.</i> Victòria Combalia: <i>La madona de claveguera</i>, al catàleg Sarah Lucas. Autoretrats i més sexe, Centre Cultural Tecla Sala, L'Hospitalet (Barcelona), del 9 d'octubre de 2000 al 7 de gener de 2001, pàg.: 10. <i>Menys exhibicionista que Tracey Emin i més impactant que Gillian Wearing, Lucas forma amb aquestes la tríade de les noies dolentes del jove art britànic, destacat fenomen de l'escena artística més contemporània.</i> Roberta Bosco: <i>Provocadora e intimista</i>, "El Periódico del Arte" núm. 37, octubre de 2000. <i>Els components no es transcendeixen a si mateixos, només revelen la riquesa transcendental inherentment potencial en ells, o potser hauria de dir nosaltres?</i> Angus Cook: <i>Metadoxa, Poligüitat, paràfora & Sarah Lucas</i>, al catàleg Sarah Lucas. Autoretrats i més sexe, Centre Cultural Tecla Sala, L'Hospitalet (Barcelona), del 9 d'octubre de 2000 al 7 de gener de 2001, pàg.: 19.

4. RECURSOS

ON LINE	http://servicios.elcorreodigital.com/evasion/tendencias/ten101100feminismo.html Article sobre l'artista i la seva obra a propòsit de la seva exposició al Centre Cultural Tecla Sala de l'Hospitalet de Llobregat (Barcelona), del 9 d'octubre de 2000 al 7 de gener de 2001.
---------	---

	http://www.tate.org.uk/servlet/ArtistWorks?cgroupid=999999961&artistid=2643&page=1 Pàgina de la Tate Gallery de Londres amb la biografia de l'artista, una galeria d'obres que formen part de la col·lecció del museu i una relació d'enllaços relatius a l'artista. http://www.artnet.com/magazine_pre2000/features/cohen/cohen97-10-24.asp Ressenya de l'exposició <i>Sensation</i> , en la Royal Academy de Londres, del 17 de setembre al 28 de desembre de 1997.
BIBLIOGRAFIA	Grosenick, Uta (Ed.): <i>Mujeres artistas de los siglos XX i XXI</i> , Taschen, Madrid, 2003. Riemschneider, Burkhard i Grosenick, Uta: <i>Arte de hoy</i> , Taschen, Madrid, 2001. <i>Sarah Lucas. Autoretrats i més sexe</i> , Centre Cultural Tecla Sala, L'Hospitalet (Barcelona), del 9 d'octubre de 2000 al 7 de gener de 2001.
PROCEDÈNCIA DE LA IMATGE	<i>Sarah Lucas. Autoretrats i més sexe</i> , Centre Cultural Tecla Sala, L'Hospitalet (Barcelona), del 9 d'octubre de 2000 al 7 de gener de 2001.

5. APLICACIONS A L'AULA

PREGUNTES ESPECÍFIQUES DEL GUIÓ DE COMENTARI	- Els elements que componen la peça, són habituals a les nostres vides? - Continuen tenint el mateix ús que els donem nosaltres? - Què et resulta xocant? - Quina relació s'estableix entre els diferents elements de la composició? - Quin significat podem donar a l'obra?
CONCEPCIÓ DE L'OBRA ARTÍSTICA	OBJECTIUS - Descontextualitzar objectes d'ús quotidià. - Reivindicar l'ús de materials no convencionals (a part dels considerats propis de la pintura o l'escultura). - Utilitzar recursos de la retòrica de la imatge: metàfora, hipèrbole, sinestèsia, personificació, etc. - Provocar múltiples associacions d'idees en l'espectador. - Proposar nous procediments escultòrics: trobar, escollir, juxtaposar, col·locar, enlloc d'esculpir, modelar, buidar...
REALITZACIÓ DE L'OBRA	PROCEDIMENTS - Ús d'objectes d'ús quotidià com a part integrant de l'obra. - Ús de materials no convencionals. - Intervenció plàstica sobre objectes manufacturats. - Realització d'un <i>assemblage</i>.